

województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

102.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 18 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie wykonania postanowień ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej w części dotyczącej zmian postanowień rozdziałów 2, 3, 4, 5 i 7 działu F ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129, poz. 918) zarządza się co następuje:

§ 1. Jeżeli nauczyciel udziela przedmiotów, należących do różnych kategorii (art. art. 34 i 51 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska — Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) to za kategorię zasadniczą, według której oznacza się maksymalną ilość godzin przywiązana do etatu, przyjmuje się kategorię, do której należą te przedmioty, których studjom nauczyciel głównie się oddawał lub z których uzyskał kwalifikacje nauczycielskie, względnie te z pośród nich, dla których obowiązuje mniejsza liczba godzin.

Jeżeli nauczyciel, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, udziela lekcji przedmiotów kategorii zasadniczej w ilości godzin nie dochodzącej wymiaru przywiązanego do etatu w tej kategorii, wówczas należy tę ilość godzin uzupełnić równą jej ilością godzin udzielanych przez niego przedmiotów innych kategorii.

Brakującą do wymiaru godzin przywiązanego do etatu, liczbę godzin gimnastyki nauczyciela wychowania fizycznego można uzupełnić godzinami gier i zabaw, prowadzonych przez niego w szkole w godzinach pozaszkolnych.

§ 2. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, udzielane przez nauczyciela w szkole, na której etacie pozostaje, w wymiarze ponad 125% ilości godzin przewidzianej dla udzielanego przez niego przedmiotu oraz wynagrodzenie za godziny lekcji, udzielanych w innej szkole przez nauczyciela, który w szkole, na której etacie pozostaje uczy w wymiarze co najmniej 100% ilości godzin, przewidzianej dla udzielanego przez niego przedmiotu — obliczać należy według zasad obowiązujących w stosunku do nauczycieli kontraktowych (względnie nietatowych).

§ 3. Wynagrodzenie za zajęcia dodatkowe, w szczególności zaś za godziny nadliczbowe, przewidziane w art. art. 36, 53 i 60 ustawy z dnia 9 października 1923 r. ze zmianami, wprowadzonymi artykułem 6 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 roku, wypłacać należy co miesiąc zgóry w dwunastu równych ratach.

Nauczyciel zatrudniony w godzinach nadliczbowych przez cały rok szkolny otrzymuje wynagrodzenie za 12 miesięcy.

Nauczyciel zatrudniony w godzinach nadliczbowych nie przez cały rok szkolny, lecz co najmniej przez 5 miesięcy lub przez 1 semestr, o ile chodzi o szkoły o ustroju semestralnym, otrzymuje wynagrodzenie przez liczbę miesięcy o jeden większą od liczby miesięcy, w ciągu których był faktycznie zatrudniony; nauczyciel zaś zatrudniony w godzinach nadliczbowych mniej, niż przez pięć miesięcy, lub mniej, niż przez jeden semestr, otrzymuje wynagrodzenie za tyle miesięcy, przez ile był faktycznie zatrudniony.

Wynagrodzenie za 11-ty i 12-ty miesiąc, przewidziane w ustępie drugim niniejszego paragrafu oraz wynagrodzenie za miesiąc dodatkowy, o którym mowa w ustępie trzecim, określa się w wymiarze, odpowiadającym należności dla danego miesiąca za średnią miesięczną liczbę godzin nadliczbowych w okresie czasu, w ciągu którego nauczyciel był faktycznie zatrudniony.

§ 4. Płatne są tylko godziny zastępstw, które wykraczają poza maksymalną liczbę godzin, przywiązaną do zasadniczej kategorii przedmiotów.

§ 5. Za czas przerwy w zajęciach w godzinach nadliczbowych, trwającej nieprzerwanie dłużej, niż jeden miesiąc, nie należy się nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe z wyjątkiem wypadku, gdy przerwa wywołana została chorobą nauczyciela lub zarządzeniem władzy (np. ferjami świątecznymi, zawieszeniem zupełnym lub częściowym nauki w całym zakładzie lub w poszczególnych klasach z powodu epidemii, braku opału i t. p.).

W razie przerwy spowodowanej chorobą nauczyciela lub chorobą zakaźną w jego domu, płaci się wynagrodzenie za godziny nadliczbowe tylko przez miesiąc następujący bezpośrednio po tym, w ciągu którego rozpoczęła się przerwa.

§ 6. Za pełnienie obowiązków kierownika preparandy dolicza się kierownikowi preparandy 30 punktów miesięcznie.

§ 7. Inspektorowie szkolni, zastępcy inspektorów szkolnych i wizytatorowie czynni w chwili wejścia w życie ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. zatrzymują nadal posiadane grupy i szczeble uposażenia z zastosowaniem przepisów art. 6 ustawy z dn. 9 października 1923 r.

Uposażenie inspektorów szkolnych, zastępców inspektorów szkolnych i wizytatorów, mianowanych po dniu wejścia w życie ustawy z dn. 22 grudnia 1925 r. określa się zgodnie z postanowieniami art. 18 ustawy z dn. 9 października 1923 r. przez zaliczenie do grup uposażenia cyfrowo odpowiadających

stopniom służbowym, otrzymanym przez nich przy mianowaniu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 roku.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*

103.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 stycznia 1926 r.

o obowiązku utrzymywaniu przez apteki niektórych surowic.

Na podstawie art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. o zniesieniu Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 131 poz. 1060), § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86) oraz art. 362 ros. ust. lekarskiej (zbiór praw ros. t. XIII wyd. 1905 r.), § 7 austr. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. 1907 r. № 5) i p. A. § 1 rozdz. III pruskiego królewskiego rozporządzenia aptekarskiego z dnia 11 października 1801 r., zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie apteki publiczne obowiązane są posiadać na składzie nie mniej, niż 10.000 jednostek antytoksycznych surowicy przeciwbłoniczej w odpowiedniej liczbie flakonów zawierających po 1000 lub 2000 jednostek, sześć flakonów po 10 ctm.³ surowicy przeciwczernokowej i po trzy flakony surowicy przeciwmeningokokowej, przeciwżółtej i przeciw paciorkowcowej, każdy o zawartości 10 ctm.³.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 lutego 1923 r. w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek (Dz. U. R. P. № 21 poz. 137).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

104.

Rozporządzenie II Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Ministra Skarbu

z dnia 3 lutego 1926 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. № 51, poz. 522) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Każdy przewidziany w budżecie wydatek może być skuteczny tylko na ten cel, na który jest w budżecie przeznaczony i tylko w granicach przewidzianego kredytu.

Zwiększenie kredytu przez odpowiednie zmniejszenie innych kredytów, przewidzianych w budżecie, może mieć miejsce tylko na podstawie uchwały organu związku komunalnego, właściwego do uchwalania budżetu, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, właściwą do zatwierdzania budżetu. Uchwała taka może zawierać ogólne upoważnienie zarządu związku komunalnego do przenoszenia kredytów w budżecie zwyczajnym, lecz tylko w obrębie grup wydatków, które według przyjętej przez każdy związek komunalny zasady podziału wydatków w budżecie stanowią grupy najdrobniejsze.

W razie, gdy kredyt przewidziany w budżecie okaże się niewystarczającym i gdy nie może być zwiększony przez odpowiednie zmniejszenie innych kredytów, jako też w razie potrzeby dokonania wydatku w budżecie nieprzewidzianego, zarząd związku komunalnego postąpi w myśl przepisów, zawartych w ustępach: drugim i trzecim § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Kredyty przewidziane w budżecie związku komunalnego ważne są tylko do dnia 31 grudnia roku budżetowego. Po upływie tego dnia nie mogą być dokonywane żadne wydatki na rachunek roku ubiegłego, chociażby odnośne kredyty zostały niewyczerpane. Wyjątek stanowią tylko takie wydatki, które muszą być dokonane wskutek zobowiązań, zaciągniętych w roku ubiegłym przez związek komunalny w granicach kredytów, które były przewidziane w budżecie na pokrycie tych wydatków. Wydatki takie dokonywane być mogą w ulgowym okresie budżetowym, który trwać może najpóźniej do końca stycznia nowego roku budżetowego i powinny być uwidocznione w sprawozdaniu rachunkowym z wykonania budżetu ubiegłego roku. Po ukończeniu okresu ulgowego mogą być wydatki z roku ubiegłego, o których wyżej mowa, pokrywane tylko z kredytów nowego roku budżetowego.

Nadwyżka dochodów nad rozchodami, spowodowana bądź zaoszczędzeniem preliminowanych kre-